

Zelo občutljiv čas za Galex (2)

Pod zgornjim naslovom je novinar Branko Žunec v Večeru 21. septembra 2012 poročal o poslovanju družbe Galex, d.d., v letu 2011 in o skupščini te družbe, ki je bila 22. avgusta letos. Za poročanje je kot vir uporabil skupščinska gradiva in zapisnik skupščine ter izjave direktorja družbe. Da pa bi bila javnost celoviteje in objektivneje informirana o dogajanju na skupščini in o dejanskem stanju v družbi, menim, da je prav, da o tej zgodbi povemo kaj tudi neposredni akterji skupščine, **mali delničarji**, kar pa nam doslej ni bilo omogočeno v lokalnem tedniku.

Sam podatek o trenutnem rezultatu, brez vpogleda v druge izkaze, ne podaja dejanske slike stanja v družbi. Družba za leto 2011 sicer res izkazuje dobiček, vendar na račun enkratnega posla prodaje dovoljenj za promet z zdravili ("srebrnino" je najlažje razprodati, a kaj po tem?) ter finančnih in drugih prihodkov. Brez teh prihodkov bi bilo poslovanje družbe v letu 2011 v izgubi. Pravzaprav o stanju v družbi vse pove že bežen pregled bilance stanja, ki med drugim izkazuje večje obveznosti do bank, kot znaša vrednost kapitala ali celo kot znaša dvakratna vrednost letne realizacije čistih poslovnih prihodkov od prodaje. V oči bodejo tudi visoki odpisi vrednosti zalog surovin, materiala, polizdelkov in gotovih izdelkov v višini 337 tisoč evrov, kar predstavlja kar dvanajst odstotkov zalog na dan 31. december 2011 ali skoraj deset odstotkov celoletne neto prodajne vrednosti blaga. Tudi ti odpisi, ki žal niso izjema v zadnjih letih, kažejo na zgrešene odločitve in negospodarno ravnanje uprave.

Družba ima od 1. februarja 2011 dvočlansko upravo. Za pričakovati bi

bilo, da bo ob tem poslovanje družbe uspešnejše, pa žal lahko ugotovimo za kar 17 odstotkov manj čistih poslovnih prihodkov od prodaje kot v letu 2010 ter bistveno povečanje prejemkov uprave in nadzornega sveta. Ti prejemki znašajo več kot 21 odstotkov vseh stroškov dela 37 zaposlenih. Čeprav bi uprava na skupščini morala seznaniti delničarje s prejemki članov organov vodenja in nadzora, in to za vsakega posebej, to kljub zahtevi ni storila. Vendar se že iz teh podatkov da razbrati, da člana uprave prejmeta približno po deset tisoč evrov mesečne plače. Ali ni to za vodenje družbe velikosti malo večje obrti - in povrh še slabo vodenje - nekoliko preveč!?

Na vse to smo nekateri delničarji na skupščini opozarjali in zastavljali upravi vprašanja ter zahtevali ukrepe nadzornega sveta glede uprave. Poleg vprašanj in nasprotnih predlogov, ki jih je v navedenem članku poudaril že novinar, smo med drugim želeli imeti odgovore tudi o poslovanju povezanih družb, podali smo nasprotni predlog za imenovanje revizorja in nasprotni predlog za delitev bilančnega dobička z izplačilom dividend. Na večino zastavljenih vprašanj na skupščini nismo dobili odgovora, z obljubo, da bodo odgovori posredovani vsem delničarjem v 30 dneh. Odgovore smo sicer dobili, vendar ugotavljam, da niso popolni. Z nasprotnimi predlogi žal tudi nismo uspeli. Posebno zgovorno je nasprotovanje vseh večjih delničarjev, ki so sami ali njihovi pooblaščenici hkrati člani uprave ali nadzornega sveta. Čeprav so v preteklosti ob manjšem letnem in bilančnem dobičku predlagali in glasovali za izplačilo dividend, so tokrat temu nasprotovali, zavedajoč se, da družba brez dodatne zadolžitve ne bi bila v stanju izvršiti izplačila dividend v predlaganem roku. Torej je verjetna nelikvidnost še ena dimenzija Galexove zgodbe. Kar pa se tiče ideje o sklicu skupščine na zahtevo delničarjev, ki dosejajo najmanj dvajsetino osnov-

nega kapitala, ki bi imenovala posebnega revizorja, pa moram popraviti novinarja, da se o tem ni glasovalo na skupščini. Taka skupina delničarjev namreč lahko zahteva sklic skupščine kadarkoli. O tem se še nismo dokončno odločili, saj se zavedamo, da je za uspeh take skupščine potrebna večina udeleženega kapitala. Take večine sami **mali delničarji**, brez največjega delničarja, ki bi ga morda lahko pridobili za našo idejo preko sveta zavoda, ne moremo zagotoviti.

Razlogi, ki so privedli do stanja, v kakršnem je družba danes, so se kopičili že nekaj let. Segajo še v čas direktorovanja prejšnje direktorice, pozneje pomočnice direktorja za strokovne zadeve in svetovalke uprave. Ob podpori vseh sestav nadzornega sveta, predvsem pa prevelikih in ne-realnih apetitih ter pohlepu po velikih dobičkih in osebnem bogatenju so se začele sprejemati napačne odločitve. Začelo se je opuščati prvotni proizvodni program galenskih izdelkov, vršile so se nepotrebne dokapitalizacije, ki so bistveno spremenile lastniško strukturo ob ustanovitvi, predvsem v škodo **mali delničarjev**, ki niso imeli kapitalske osnove za dokapitalizacije, in Pomurskih lekarn kot največjega delničarja. Vstop tako opevanih strateških partnerjev Pentala, d.o.o., ter z njim povezana zgodba s Perindoprilom in Karolom Michalakom se danes kažeja prej kot veliki napaki in ne kot zgodbi o uspehu. Odprodaja večinskega deleža veldrogerijske družbe Vitapharm, ki je bila dokaj dobičkonosna, prav tako ni bila modra odločitev. To je le nekaj razlogov, a jih je verjetno še več. Zagotovo pa so med bistvenimi tudi nesposobnost in nedoraslost uprav zastavljenim ciljem ter slepo, neodgovorno in nekritično sledenje nadzornih svetov predlogom uprav družbe. Družbo je v zadnjih letih zapustilo več magistrov farmacije, kar tudi po svoje nekaj pove o "zdravju" te družbe.

Leopold Crnkovič,
Puconci 55